

Књига пророка Данила - сто седамдесет четврти део

Proročki uvidi i božanska otkrivenja: razumevanje Danilove vizije i njenih implikacija za poslednje dane

Jeff Pippenger

2024-04-04

Док разматрамо трећи посреднички рат, представљен у стиховима тринаест до петнаест, подсетићемо се на оно што је довело до ових стихова. У десетом поглављу Данило прима своје последње виђење, и тиме је означен као онај који разуме и унутрашња и спољашња пророчка виђења. Хебрејска реч „dabar“, која значи „реч“, преведена је као „ствар“. У деветом поглављу, када је Гаврило дошао да учини да Данило разуме виђење о две хиљаде и три стотине дана, хебрејска реч „dabar“ преведена је као „предмет“.

Da, dok još govorah u molitvi, onaj čovek Gavrilo, koga videh u viđenju na početku, poletevši brzo, dotače me oko vremena večernje žrtve. I pouči me, i govoraše sa mnom, i reče: Danile, sada iziđoh da ti dam mudrost i razumevanje. U početku tvojih molitava izade zapovest, i dođoh da ti objavim; jer si veoma mio: zato razumi stvar i razmotri viđenje. Danilo 9:21–23.

Када је Гаврил рекао Данилу да „разуме ствар и размотри виђење“, хебрејска реч „biyn“ преведена је и као „разуме“, а такође и као „размотри“. Та реч значи ментално раздвојити. Гаврил је обавестио Данила да начини менталну разлику између „dabar“, преведеног као „ствар“, и „mareh“, преведеног као „виђење“. Да би разумео тумачење које је Гаврил давао Данилу у вези са пророчанством о две хиљаде и три стотине година, Данило је требало да препозна разлику између пророчког виђења представљеног као „ствар“ и пророчког виђења „mareh“. „Ствар“, која је „dabar“, са значењем реч, представља спољашњу линију пророчанства, а виђење „mareh“ представља унутрашњу линију пророчанства.

У десетом поглављу књиге пророка Данила, прва истина која се открива проучаваоцу пророштва јесте да Данило представља Божји народ у последњим данима, који разуме и унутрашње и спољашње линије пророштва.

Треће године Кира, цара персијскога, откри се ствар Данилу, којему беше име Валтасар; и ствар беше истинита, али време одређено беше дуго; и разуме ствар, и имаше разумевање виђења. Данило 10:1.

„Реч“ је јеврејска реч „dabar“, а „виђење“ је виђење „mareh“. Као пророк, Данило представља Божји народ последњих дана, чије савршено испуњење јесу сто четрдесет и четири хиљаде. Трећа година Кирова смешта Данила у реформску линију која је отпочела у време краја 1989. године. У „оне дане“, који представљају историју од 1989. до скорог доласка недељног закона у Сједињеним Државама, Данило је туговао три седмице. У реформској линији сто четрдесет и четири хиљаде, тај период туговања означава три и по

дана током којих су два сведока из Откривења, једанаесте главе, мртва на улици. Улица великога града Содом и Египта, где је и Господ наш распет, уједно је и Језекијева долина мртвих сувих костију.

У десетом поглављу, Данило бива преобразен у Христов лик и три пута дотакнут унапред, пре него што Гаврило протумачи виђење које је Данило видео. То виђење произвело је раздвајање двеју класа богомољаца. Вечно јеванђеље увек производи две класе богомољаца. Данило је представљао класу богомољаца представљену као сто четрдесет и четири хиљаде, насупротив класи која је у страху побегла од виђења.

Пре десете главе Гаврило је три пута долазио Данилу да протумачи виђење. Протумачио је виђења из седме и осме главе, која су приказивала царства библијског пророштва како у њиховом политичком испољавању (седма глава), тако и у њиховом верском испољавању (осма глава). Затим је у деветој глави Гаврило протумачио пророштво о две хиљаде и три стотине година. У десетој глави Гаврило долази да доврши тумачење које је у деветој глави остало недовршено, и да Данилу пружи тумачење виђења које је произвело две класе поклоника. Гаврило најпре даје Данилу општи преглед виђења у четрнаестом стиху.

А сада дођох да ти објасним шта ће задесити твој народ у последње дане; јер је виђење још за многе дане. Данило 10:14.

Виђење Христа, које је произвело две класе богослужитеља, представља оно што ће задесити Божји народ у последњим данима. Тумачење седмог и осмог поглавља било је тумачење историје представљене успоном и падом царстава библијског пророштва, илустрованих зверима грабљивицама и светиљним животињама, редом. Тумачење девог поглавља било је подробна разрада различитих пророчких раздобља представљених унутар пророчанства о две хиљаде и три стотине година. На неки начин, виђење прослављеног Христа у десетом поглављу представљало је оно што ће задесити Божји народ у последњим данима. Пре него што Гаврило започне са подробним приказом историје, који је тумачење виђења прослављеног Христа, он подсећа Данила да му је већ казао шта то тумачење представља.

Тада ми рече: Знаш ли зашто дођох к теби? А сада ћу се вратити да се борим с кнезом персијским; и кад ја отидем, где, доћи ће кнез грчки. Данило 10:20.

Гаврило подсећа Данила да му је у четрнаестом стиху казао да је дошао да му да разумевање о ономе што ће задесити Божји народ у последње дане, и очекивао је да Данило следеће излагање пророчке историје стави у тај оквир. Данило је тражио одређено разумевање још од првога дана када је почео да тугује.

Тада ми рече: Не бој се, Данило; јер од првога дана кад си управљив с срце своје да разумеш и да се понизиш пред Богом својим, речи твоје бише услишене, и ја дођох ради речи твојих. Али кнез царства персијскога стајаше ми насупротив двадесет и један дан; али, ево, Михаило, један од првих кнезова, дође да ми помогне; и ја остах онде код царева персијских. Данило 10:12, 13.

После Данилове тронедељне жалости, угледао је виђење Христа, које је пророчки било усклађено са виђењем Христа које је Јован на Патмосу био видео.

„Нико други до сам Син Божји јавио се Данилу. Овај опис сличан је ономе који је дао Јован када му се Христос открио на острву Патмос. Наш Господ сада долази с другим небеским весником да поучи Данила о ономе што ће се збити у последње дане. Ово знање дато је Данилу и надахнућем записано за нас, на које су дошли крајеви света.“

„Velike istine koje je otkrio Otkupitelj sveta namenjene su onima koji traže istinu kao skriveno blago. Danilo je bio čovek u poodmaklim godinama. Njegov život protekao je usred čari neznačajnog dvora, a njegov um bio je opterećen poslovima velikog carstva; ipak, on se odvrća od svega toga da bi mučio svoju dušu pred Bogom i tražio poznanje namera Svevišnjega. I kao odgovor na njegove usrdne molitve, svetlost iz nebeskih dvorova bila je saopštena za one koji će živeti u poslednjim danima. S kakvom, dakle, ozbiljnošću treba da tražimo Boga, da bi otvorio naš razum kako bismo shvatili istine koje su nam donete sa Neba.“

„И само ја, Данило, видех то виђење; а људи који беху са мном не видеше виђење; али велико дрхтање спопаде их, те побегоше да се сакрију.... И не оста снаге у мени; јер се лепота моја у мени претвори у изнемоглост, и не задржах снаге.“ Такво ће бити искуство свакога ко је истински посвећен. Што су јаснији њихови погледи на величину, славу и савршенство Христа, то ће живље увиђати сопствену слабост и несавршеност. Неће имати никакву склоност да присвајају себи безгрешан карактер; оно што им је у њима самима изгледало исправно и лепо, у супротности с Христовом чистотом и славом, показало се само као недостојно и пропадљиво. Када су људи одвојени од Бога, када имају веома нејасне погледе на Христа, тада говоре: „Безгрешан сам; посвећен сам.“

„Тада се Гаврило јавио пророку и овако му се обратио: ‘О Даниле, љубљени човече, разуми речи које ти говорим, и стани право; јер сам сада к теби послан.’ И кад ми изговори те речи, стадох дрхтећи. Тада ми рече: ‘Не бој се, Даниле; јер од првога дана кад си управио срце своје да разумеш и да се понизиш пред Богом својим, твоје су речи биле услишене, и ја дођох ради твојих речи.’“

„Каква је велика част указана Данилу од Величанства Неба! Он теши Свога задрхталог слугу и уверава га да је његова молитва била услишена на Небу, и да је, као одговор на ту усрдну молбу, анђео Гаврило био послат да утиче на срце персијског цара. Владар се опирао утисцима Духа Божјег током три седмице док је Данило постио и молио се, али је Кнез Неба, арханђео Михаило, био послат да покрене срце тврдокорног цара да предузме одлучан корак како би услишио Данилову молитву.

„А када ми је изговорио такве речи, окренух лице своје ка земљи и онемех. И гле, неко налик на сличност синова човечијих дотаче моје усне.... И рече: Не бој се, мили човече; мир ти; буди јак, да, буди јак. И кад ми проговори, ја се укрех, и рекох: Нека говори господар мој; јер си ме укрепио.“ Толика је била божанска слава откривена Данилу да није могао поднети тај приказ. Тада је весник Неба заклонио сјај своје присутности и јавио се пророку као „неко налик на сличност синова човечијих“. Својом божанском силом укрепио је тог човека честитости и вере да чује поруку која му је била послата од

Бога.

„Данило је био одани слуга Свевишњег. Његов дуги живот био је испуњен племенитим делима службе своје Господару. Његова чистота карактера и непоколебљива верност равне су једино његовој понизности срца и његовом скрушењу пред Богом. Понављамо: живот Данилов је надахнута илустрација истинског посвећења.” Review and Herald, February 8, 1881.

Данилово искуство у десетој глави представља Божји народ у последњим данима, који, као Данило и Јован, разуме Откривење Исуса Христа. Кључ за смештање Данила у пророчку историју у којој се налази његово искуство заснива се на чињеници да је био у жалости и да је Михаило био послат по завршетку двадесет и једног дана. У првом стиху Данило бележи да је имао разумевање и унутрашњег и спољашњег виђења пророчанства. Пре тих двадесет и једног дана Данило је имао непотпуно разумевање та два виђења, али са Гавриловим тумачењем Данило у потпуности схвата „ствар“ и „виђење“ као различита откривења.

„Како се приближавало време окончања седамдесетогодишњег ропства, Данилов ум био је дубоко заокупљен Јеремијиним пророштвима. Видео је да је дошло време када ће Бог своје изабраном народу дати још једно искушење; и постом, понижењем и молитвом, усрдно је молио Бога Неба за Израилја, овим речима: ‘О Господе, Боже велики и страшни, који држиш завет и милост онима који те љубе и држе твоје заповести’; сагрешисмо и починисмо безакоње, и зло творисмо, и бунили смо се, одступајући од твојих уредаба и од твојих судова; нити слушамо твоје слуге пророке, који су говорили у твоје име нашим царевима, нашим кнезовима и нашим оцима, и свему народу земље.’

„Запазите ове речи. Данило не објављује своју сопствену верност пред Господом. Уместо да тврди да је чист и свет, он се поистовећује са заиста грешнима у Израилју. Мудрост коју му је Бог подарио била је онолико узвишенија од мудрости мудраца овога света колико је светлост сунца које у подне сија на небесима сјајнија од најслабије звезде. Ипак, размотрите молитву са усана овог човека кога је Небо тако високо удостојило. Са дубоким понижењем, са сузама и са кидањем срца, он се заузима за себе и за свој народ. Он отвара своју душу пред Богом, признајући сопствену ништавност и признајући Господњу величину и величанство.“

„Каква усрдност и каква жара одликују његове молбе! Он долази све ближе и ближе Богу. Рука вере пружа се навише да се ухвати за непролазна обећања Свевишњег. Његова душа се у муци бори. И он има доказ да је његова молитва услишена. Он осећа да је победа његова. Када бисмо ми као народ молили као што се Данило молио, и борили се као што се он борио, понижавајући своје душе пред Богом, доживљавали бисмо исто тако изразите одговоре на своје молбе као што су били даровани Данилу. Чујте како износи свој предмет пред судом Неба:“

„О Боже мој, приклони ухо своје и чуј; отвори очи своје и погледај наша пустошења и град који се назива именом твојим; јер не приносимо молбе своје преда те због праведности својих, него због велике милости твоје. Господе, чуј; Господе, опрости; Господе, пази и учини; не одлажи, себе ради, Боже мој; јер се твојим именом називају

град твој и народ твој. И док још говорех и мољах се, и исповедах грех свој и грех народа свога, ... сам човек Гаврило, кога видех у виђењу у почетку, долетевши брзо, дотаче ме око времена вечерњег приноса.“

„Док Даниилова молитва узлази, анђео Гаврило силази хитајући са небеских дворова да му каже да су његове молбе услишене и да је на њих одговорено. Овај моћни анђео послан је да му да мудрост и разумевање — да пред њим отвори тајне будућих векова. Тако је Данило, док је усрдно настојао да спозна и разуме истину, био доведен у заједницу са весником делегираним од Неба.

„Човек Божји молио се, не за налет пријатног осећања, него за познање божанске воље. И то познање није желео само за себе, него и за свој народ. Његово велико бreme био је Израил, који није, у најстрожем смислу, држао закон Божји. Он признаје да су их све њихове невоље снашле као последица преступа тог светог закона. Он каже: ‘Згрешисмо, и безакононасмо.... Јер за грехе наше и за безакоња отаца наших Јерусалим и народ твој постадоше руг свима око нас.’ Изгубили су свој особен, свети карактер као Божји изабрани народ. ‘Сада, дакле, Боже наш, услиши молитву слуге својега и мољења његова, и обасјај лицем својим светињу своју опустелу.’ Данилово срце окреће се са силном чежњом ка опустелој светињи Божјој. Он зна да се њен напредак може обновити само ако се Израил покаје за преступе закона Божјег и постане смиран, веран и послушан.“

Као одговор на своју молбу, Данило је примио не само светлост и истину које су њему и његовом народу биле најпотребније, него и увид у велике будуће догађаје, све до доласка Икупитеља света. Они који тврде да су посвећени, а немају жељу да истражују Свето писмо, нити да се у молитви боре с Богом ради јаснијег разумевања библијске истине, не знају шта је право посвећење.

„Сви који срцем верују Божјој речи гладоваће и жеђоваће за познањем Његове воље. Бог је аутор истине. Он просветљује помрачени разум и даје људском уму снагу да схвати и разуме истине које је открио.“

„Данило је разговарао с Богом. Небо му је било отворено. Али високе почести које су му биле дароване биле су исход понижења и усрдног трагања. Он није мислио, као што многи у данашње време мисле, да није важно у шта верујемо, ако смо само искрени и волимо Исуса. Истинска љубав према Исусу водиће ка најтеснијем и најусрднијем испитивању тога шта је истина. Христос се молио да Његови ученици буду посвећени истином. Онај ко је сувише лењ да с бригом и у молитви истражује истину, биће препуштен да прими заблуде које ће се показати као пропаст његове душе.“

„У време Гаврилове посете, пророк Данило није био у стању да прими даље поуке; али неколико година касније, желећи да сазна више о предметима који још нису били потпуно објашњени, поново се дао на то да тражи светлост и мудрост од Бога. ‘У те дане ја Данило бејех у жалости три пуне седмице. Укусан хлеб не једох, нити месо ни вино уђе у уста моја, нити се уљем помазах нимало.... Тада подигох очи своје, и погледах, и гле, један човек обучен у лан, а бедра му опасана чистим златом из Уфаза. И тело му

беше као хрисолит, и лице му као муња, и очи му као жишци огњени, и мишице његове и ноге његове као углачана мед, и глас речи његових као глас мноштва.”“

„Нико мање него сам Син Божји јавио се Данилу. Овај опис је сличан ономе који је дат Јовану када му се Христос открио на острву Патмос. Наш Господ сада долази с другим небеским весником да поучи Данила о ономе што ће се збити у последње дане. Ово знање је било дато Данилу и надахнућем записано за нас, на које су дошли свршетци света.“ Review and Herald, February 8, 1881.

Тумачење које је Гаврило, „небески опуномоћени весник“, доносио Данилу, представљало је довршење тумачења које је почео да му излаже у деветом поглављу. Методологија „ред по ред“ захтева да ускладимо тумачење и пратеће околности и деветог и десетог поглавља, заједно, како бисмо исправно разложили пророчку слику. У овом тумачењу сједињују се виђења река Улај и Хидекел.

Данило је из књига Јеремије и Мојсија разумео да је избављење Божјег народа близу. Чинећи то, Данило представља Божји народ последњих дана који разуме да је коначно избављење Божјег народа близу. Тај народ последњих дана препознаће да је био духовно расејан, као што је то представљено Данилом, који је био расејан у ропство седамдесетогодишњег вавилонског заробљеништва. Тада ће разумети да они, као Данило, морају испољити одговор на своје стање расејаности који је у сагласју са леком представљеним „седам пута“ из двадесет шестог поглавља Левитске књиге.

Када се у последњим данима испољи искуство понизности које представља Данило, а које захтева лек изложен у Левитској двадесет шест, Божји народ последњих дана већ ће жалити током одређеног временског периода. Тај временски период окончава се када арханђео Михаило сиђе.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

И изгинућете међу незнабошцима, и земља ваших непријатеља прождреће вас. А они који од вас остану ишчежаваће у своме безакоњу у земљама ваших непријатеља; и такође ће ишчезавати с њима у безакоњима својих отаца. Ако исповеде своје безакоње и безакоње својих отаца, са својим преступом којим су ми сагрешили, и што су још ишли противно мени; и да сам и ја ишао противно њима, и довео их у земљу њихових непријатеља; ако се тада њихова необрезана срца понизе, и ако тада прихвате казну за своје безакоње: Тада ћу се опоменути свога завета с Јаковом, и свога завета с Исаком, и свога завета с Авраамом опоменућу се; и земље ћу се опоменути. И земља ће бити остављена од њих, и уживаће своје суботе, док буде лежала пуста без њих; а они ће прихватити казну за своје безакоње, зато, управо зато што су презрели моје судове и што се њихова душа гадила на моје уредбе. Али и поред свега тога, кад буду у земљи својих непријатеља, нећу их одбацити нити ћу их се гадити да их сасвим уништим и да раскинем свој завет с њима; јер ја сам Господ Бог њихов. Него ћу се њих ради опоменути завета њихових предака, које сам извео из земље египатске пред очима незнабожаца, да им будем Бог: ја сам Господ. Левитска 26:38–45.